
m'ntaal

37





Redactioneel

Jullie hebben het vast al honderd keer gehoord de afgelopen weken, maar wat zijn er ongeloofelijk snel een jaar en drie m'ntaals voorbij gegaan!

Na in totaal vier m'ntaals en twee m'ntaaltjes ben ik ondertussen genoeg getraind in InDesign, puzzelen met volgordes en het lastminute schrijven van mijn eigen stukjes en voorwoorden. Daarom zal volgend jaar de PubCie worden voorgezeten door niemand minder dan Laurie, die tijdens het maken van deze m'ntaal al wat InDesign-training heeft gehad en een enorm snelle leerling bleek! Ik weet zeker dat Laurie het volgend jaar heel goed gaat doen en dat er nog veel mooie m'ntaals zullen volgen.

Ik wil graag de PubCie en gastschrijvers bedanken voor het schrijven van al hun mooie stukjes, en ook jullie allemaal bedanken voor de goeie feedback op de m'ntaal die ik heb gehad in mijn tijd als hoofdredacteur! Hopelijk genieten jullie ook van de laatste m'ntaal van mijn hand :-)

Colofon

Hoofdredactie:

Nikki van Gasteren

Redactie:

Thijs Trompenaars
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Hugo de Vos
Noëlle Sommer
Dennis Joosen
Katarina Laken
Laurie Mulder

Voorkant:

Jiska Koemans

Vormgeving:

Thijs Trompenaars

Verder werkten mee:

Simon Claassen
Marjolein van Os
Helen de Hoop
Martha Larson

Op Stapel

14 augustus introbowlen en borrel

september scriptielezingen

31 september-1 oktober

DRONGO festival

Van de voorzitter

Bo Grisel



In je handen ligt alweer de laatste m'ntaal van dit jaar! Wat is het snel gegaan. Het lijkt nog niet zo lang geleden dat we in september begonnen en nu is het alweer zomer. Inmiddels hebben we een kandidaatsbestuur gevonden dat bestaat uit Elisabeth, Inge, Milou en Liz en kunnen wij met een gerust hart de zomer in. Ik wens jullie allemaal een hele fijne zomer en hoop jullie in september allemaal weer terug te zien bij InTenS!

Liefs,
Bo

Inhoudsopgave

Redactioneel	2
Op Stapel	3
Van de Voorzitter	3
Van de OpCo	4
Ouderdag	5
Oud-besturendiner	6
“Laat maar, ik doe het zelf wel”	7
Quotes	11
Filmavond	12
InTenSe mensen	13
LANGU-dag	15
InTenS test: games	16
#bowlen	18
m'nscriptie	19
Pubquiz	21
TOS-belevingsbox	24
Scavenger hunt	27
Studiereis naar Stockholm	28
Interview met Martha Larson	30
InTenS internet	33
Pluimen	34
InTenS over de Grens	35
Een Hoop Taal	38



Van de OpCo

Jiska Koemans

Gedurende dit jaar hebben jullie in de m'ntaals al het een en ander kunnen lezen over de opleidingscommissie, ofwel OpCo, in de stukjes die mijn mede-OpColeden Nikki en Dennis geschreven hebben. Het jaar is echter alweer bijna ten einde, en daarmee ook onze carrière als leden van de OpCo. Gelukkig geldt dit niet voor ons allemaal. Ik mag Dennis namelijk feliciteren met nog een jaartje OpCo! Hij wordt vergezeld door zijn jaargenoot Bo en (nu nog eerstejaars) Liz. Veel succes volgend jaar jongens, opdat ook jullie je hard in gaan zetten om onze prachtige opleiding nog beter te maken! :)

Dat gezegd hebbende wil ik me even richten tot al mijn medestudenten: het is ook aan jullie om onze opleiding te verbeteren! Denk niet dat je geen invloed hebt, of dat wat je zegt er toch niet toe doet of dat er niets gedaan wordt met jouw ideeën en opmerkingen. Wij als opleidingscommissie proberen samen met de docentleden zo goed mogelijk naar jullie te luisteren en met al jullie woorden iets te doen. Samen kunnen we een hoop bereiken.

Goed, na deze peptalk wil ik me nog even richten op de Facultaire Studentenraad Letteren, en daarmee op mijn rol in de medezeggenschap volgend jaar. Zoals jullie misschien wel weten ga ik Lotte opvolgen in de FSRL (nog bedankt aan iedereen die gestemd heeft!). Dit jaar heb ik een beetje kennis kunnen maken met de rol die de FSRL vervult, omdat je als OpCo nauw samenwerkt met de FSR van jouw faculteit. Volgend jaar ga ik me in de FSRL richten op alles wat facultair beter geregeld kan worden, waarbij ik natuurlijk mijn best ga doen om ervoor te zorgen dat ook wij taalwetenschappers de inspraak krijgen die we verdienen. Jullie kunnen dus ook altijd bij mij terecht met ideeën over wat beter of anders zou kunnen, met vragen over facultaire zaken, de FSRL zelf en natuurlijk nog veel meer. Samen met de nieuwe OpCo ga ik proberen me zo goed mogelijk voor jullie in te zetten!



Op vrijdag 22 april hadden we een heuse ouderdag bij InTenS. Dit hield in dat we onze ouders mee mochten nemen naar de universiteit voor een dagje colleges en andere activiteiten. Aangezien je, wanneer je je familie vertelt dat je taalwetenschap studeert, toch vaak vragen krijgt toegeworpen als “Wat houdt die studie precies in?”, “Welke talen leer je dan allemaal?” en “Wat kun je daar later dan mee?”, en het toch erg vermoeiend is om dit steeds weer opnieuw te moeten uitleggen, was dit een mooie gelegenheid om onze familie de studie zelf eens te laten meemaken. Ook konden we zo de ouders van onze studiegenootjes eens ontmoeten.

We begonnen de dag met een kopje koffie, zodat iedereen meteen even kennis kon maken met elkaar. Vervolgens kregen we een college van Marina Ruiter over afasie. Hierna vormden we teams en ondernamen we een speurtocht over de campus. Een halfuur lang struinden we over de campus op zoek naar de antwoorden op de vragen, en natuurlijk ook op zoek naar een taalgrap op hoog niveau. Deze keer ging de speurtocht toch wel een stuk sneller dan tijdens de introductie, want we waren natuurlijk al een stuk bekender met de campus. Nadat we de speurtocht hadden doorlopen, was het tijd voor een traditionele lunch in de Refter.

Vervolgens hadden we nog een college van Helen de Hoop over het beruchte en welbekende gebruik van “als” en “dan”, om ook even een totaal andere kant van de taalwetenschap te belichten. Hierna sloten we de dag af met de bekendmaking van de winnaars van de speurtocht en een gezellige naborrel in het Cultuurcafé. Het was erg leuk om iedereen's ouders te leren kennen en ook om onze ouders eens kennis te laten maken met onze studie en wat we nou eigenlijk allemaal uitvoeren op de universiteit.



Oud-besturendiner

Loes van den Heuvel

Op 16 april kwam – voor zover ik weet voor het eerst in de geschiedenis van InTenS – een groot gedeelte van de bestuurders van 13 jaar InTenS bij elkaar!

Met zo'n 25 aanmeldingen blikten we onder het genot van Mexicaans eten en drinken terug op hoe InTenS en Taalwetenschap er ooit uit zag en spraken we over wat daar nog van over is gebleven ('hebben jullie nog steeds iedere maand borrel?' 'maar goed dat psycholinguïstiek nu in het tweede jaar zit!').

Volgens mij was het een zeer geslaagde avond, die hopelijk het begin was van iets dat een mooie traditie kan worden.



“Laat maar, ik doe het zelf wel”

Dennis Joosen



Stel je eens dat je rondloopt met een enorme stapel papier in je handen. Als dan de deur naar de kamer waar je die stapel neer moet leggen gesloten is, zal je iemand om hulp moeten vragen. Dat kan op meerdere manieren, variërend van “*Doe die deur open!*” tot “*Pardon, zou u heel misschien die deur voor mij open willen doen?*”. Grote kans dat je keuze afhankelijk is van je relatie met de persoon aan wie je je vraag richt. Als het je irritante kleine broertje is, ligt de eerste optie het meest voor de hand. Als het je leidinggevende of een willekeurige vreemde is, zal de tweede echter een stuk aantrekkelijker lijken. Waarom? Het is een kwestie van beleefdheid.

Taal is een belangrijk middel om beleefdheid mee uit te drukken. *Hedging* (“*Ik heb gehoord dat roken slecht voor je is*” vs. “*Roken is slecht voor je!*”), eufemismen (“*Hij is heengegaan*” vs. “*Hij is gestorven*”) en het toevoegen van *tag questions* (“*Hand me that thing, could you?*”) behoren in veel talen tot de mogelijkheden die de spreker heeft om zich op een beleefde wijze uit te drukken. In sommige talen speelt beleefdheid ook een rol op het niveau van de grammatica. Zo is er in veel westerse talen sprake van een zogenaamde ‘T-V distinction’ (van de Latijnse pronomina *tu* en *vos*), een contrast tussen verschillende manieren waarop je je gesprekspartner kunt aanspreken dat berust op een verschil in beleefdheid. Bekend zijn waarschijnlijk *du* versus *Sie* in het Duits en *tu* versus *vous* in het Frans, maar natuurlijk ook *jij/je* versus *u* in het Nederlands.

Hoewel verschillende talen een dergelijk T-V onderscheid met elkaar delen, zijn de pragmatische regels die van toepassing zijn op de keuze voor een T- of V-vorm niet noodzakelijkerwijs hetzelfde tussen talen. Het Duitse *du* vs. *Sie* zou bijvoorbeeld verschillen van het Franse *tu* vs. *vous* wat betreft het aanspreken van de schoonmoeder: in het Frans blijft de schoonzoon/-dochter de schoonmoeder met het beleefde *vous* aanspreken, terwijl de schoonmoeder in het Duits door de schoonzoon/-dochter met het informelere *du* aangesproken zal worden. Ook het Russisch (*ty* vs. *vy*) zou van het Duits verschillen. In het Russisch zouden gesprekspartners in een gesprek kunnen wisselen tussen *ty* en *vy* en ook weer



“Laat maar, ik doe het zelf wel”

Dennis Joosen

terug kunnen gaan naar de oorspronkelijke aanspreekvorm, met bepaalde pragmatische gevolgen. In het Duits kunnen gesprekspartners die besloten hebben elkaar met *du* aan te spreken daarentegen niet meer terug naar het gebruiken van *Sie*, in ieder geval niet binnen één gesprek.

Ook binnen een taal blijven de pragmatische regels niet constant. De keuze voor een T- of V-vorm zou afhankelijk zijn van macht en/of solidariteit, en in de Europese talen was macht in het begin de dominante factor. Dit betekent dat er bij verschillen in macht, ook wel sociale status – denk bijvoorbeeld aan een koning tegenover een onderdaan of een vader tegenover een zoon – sprake was van een asymmetrie: de persoon van lagere status gebruikte een V-vorm, de persoon van hogere status een T-vorm. Geleidelijk is solidariteit echter een belangrijkere rol gaan spelen en het Nederlands is daar een voorbeeld van.

Tegenwoordig is er tussen veel jongeren en hun ouders sprake van wederzijds tutoyeren, terwijl die ouders hun eigen ouders vaak nog wel met *u* aanspreken. Er zijn ook gevallen waarin de asymmetrie andersom opgeheven is. Denk bijvoorbeeld aan de ober of serveerster die nu vaak niet alleen meer *u* zegt, maar ook *u* terugkrijgt. *U* is namelijk een markeerder van sociale afstand geworden en minder een van een hogere sociale status. Een ouder ontvangt geen *u* meer van het kind, omdat het niet representatief is voor de hechte relatie tussen ouder en kind, en een ober of serveerster geen *jij* van de klant, omdat dat geen lagere status, maar een vertrouwde relatie tussen hen suggereert die niet bestaat.

Als we verder kijken dan de westerse talen, wordt duidelijk dat een T-V onderscheid niet de enige manier is waarop beleefdheid onderdeel kan zijn van de grammatica van een taal. Het Japans kent bijvoorbeeld een uitgebreid systeem van beleefdheidsvormen (*keigo*) dat tot uiting komt in de morfologie van de werkwoorden.

“Laat maar, ik doe het zelf wel”

Dennis Joosen



Er kunnen grofweg drie soorten beleefdheidsvormen worden onderscheiden: *teineigo*, *kenjōgo* en *sonkeigo*. *Teineigo* is te herkennen aan de toevoeging van het suffix *-masu* en de keuze voor *desu* als koppelwerkwoord in plaats van het neutrale *da*. Het belangrijkste criterium voor het gebruik van *teineigo* is dat van ‘out-groupness’, wat lijkt op de invloed van solidariteit op de keuze tussen *jij/je* en *u* in het Nederlands: als jij en je gesprekspartner geen deel uitmaken van elkaars sociale kringen, gebruiken jullie *teineigo*. Een zin als *Ik lees een boek* wordt anders geformuleerd wanneer de gesprekspartner een klasgenoot is (zie 1) dan wanneer hij/zij een vreemde in de trein is (zie 2); het verschil is de aan- of afwezigheid van *teineigo*.

- (1) hon-o yonde-i-ru
 boek-ACC lezen-PROG-NONPOL
 ‘(Ik) lees een boek’
- (2) hon-o yonde-i-masu
 boek-ACC lezen-PROG-POL
 ‘(Ik) lees een boek’

Kenjōgo (nederige taal) en *sonkeigo* (respectvolle taal) komen afhankelijk van het werkwoord tot uitdrukking door suppletie of affigering. Het werkwoord *taberu* (eten) heeft *itadaku* als nederige en *meshiagaru* als respectvolle vorm, terwijl een werkwoord als *kaku* (schrijven) *o-kaki suru* als nederige vorm en *o-kaki ni naru* en *kakareru* (eigenlijk de passieve vorm van het werkwoord) als respectvolle vormen heeft. Het belangrijkste criterium voor het gebruik van deze twee beleefdheidsvormen is sociale status: als de persoon met wie (of over wie) je praat een hogere positie heeft op de sociale ladder dan jij, gebruik je *sonkeigo* om naar zijn/haar handelingen te verwijzen en *kenjōgo* om naar je eigen handelingen ten bate van die persoon te verwijzen.



“Laat maar, ik doe het zelf wel”

Dennis Joosen

Doordat het Japans zowel ‘out-groupness’ als verschillen in sociale status morfologisch markeert en dit bovendien mogelijk is bij vrijwel ieder finiet werkwoord, kan een mededeling soms op veel verschillende manieren geformuleerd worden. Een (extreem) voorbeeld is de Japanse vertaling van “*said you should please come*” in de zin “Section chief Tanaka said you should please come to the conference room”, dat op wel zestien verschillende manieren geformuleerd kan worden:

	1. ‘come’	2. request	3. quot.	4. ‘say’	5. finite verb
(a)	kite	kudasai	to	itte	(i)mashita
(b)	kite	itadakitai	to	itte	(i)mashita
(c)	kite	itadakitai	to	itte	oraremasu
(d)	kite	itadaku	yō ni	onagai sarete	imasu
(e)	kite	itadakitai	to no koto	desu	-
(f)	kite	hoshii	to	osshatte	(i)mashita
(g)	kite	hoshii	to	itte	(i)mashita
(h)	kuru	yō ni	to	mōshite	orimashita
(i)	korareru	yō ni	to	itte	orimashita
(j)	oide	itadakitai	to no koto	desu	-
(k)	oide	itadakitai	to	mōshite	orimashita
(l)	oide	kudasai	to	mōshite	orimashita
(m)	irashite	itadakenai	deshō ka	to no koto	deshita
(n)	irashite	kudasai	to	mōshite	orimashita
(o)	o-koshi	itadakitai	to	itte	orimasu
(p)	go-sokurō	kudasai	to no koto	desu	-

Dus, als ik in Japan ooit een stapel papier ergens naar binnen zou moeten brengen, bespaar ik mezelf waarschijnlijk de moeite. Bedenken op welke van de zestien mogelijke manieren ik het best aan iemand kan vragen de deur voor me te openen is, voor een *non-native* spreker althans, ongetwijfeld tijdrovender dan de stapel aan de kant leggen en zelf de deur opendoen: “*Laat maar, ik doe het zelf wel*”.



“Als iets in de prullenbak is, ja, dan is het in de prullenbak.” - Peter de Swart

“Deze taal heeft een tripartite tensesysteem.”

“Huh? Drie paar tietten?” - Pim

“We gaan het nu hebben over wh-vragen.”

“Huh? Beha-vragen?” - Suzanne

“Nog een van mijn kinderen is dood.” - Lisanne

“Stel maar vragen zoals in een vriendenboekje.”

- “Heb je de laatste tijd nog seks gehad?” - Joshua

“Als je één keer een psychose hebt gehad kun je nooit meer psycholoog worden” - Lotte

“Deze keer heb ik niet zo veel quotes, toch?” - Dennis

“Als we deze thee gaan reviewen, is het een peer-review.” - Hugo over perenthee.

“Maar Thijs kan dat niet want hij heeft een TOS.”

“TOScriminatie!” - Thijs

“Nou durf ik volgend jaar meer met vrouwen te experimenteren.” - Stef Grondelaers (tijdens Taal & Imago)



Filmavond

Nikki van Gasteren

Hoe is het nu om afasie te hebben? Hierover hebben we niet alleen geleerd tijdens de TOS-box workshop (waar nog een stukje van Thijs over te lezen is verderop in deze m'ntaal), maar dit hebben we ook ervaren door op de filmavond de documentaire 'My Beautiful Broken Brain' te kijken. Deze docu is gemaakt door Lotje Sodderland, die na een beroerte afasie heeft en haar leven vastlegt met haar iPhone. De filmavond heb ik al breiend doorgebracht, maar ik heb ondertussen nog steeds kritisch gekeken om voor jullie een review te geven...

★★★☆☆

Vermakelijkheid: de film was erg interessant, maar de rode draad door het verhaal miste een beetje. De docu bouwt op alsof het naar een soort einde toewerkt zoals een gewone film, maar de echte 'ontknoping' is er natuurlijk niet. Je ziet ook vooral de therapiesessies en iets minder van het dagelijks leven.

★★★★★

Realisme: nouja, het is een docu, dus daar kan niet heel veel misgaan (hopelijk). Het wil wel net zo zijn dat Lotje mee kan doen aan een pilot van een compleet nieuwe therapie, wat voor veel afasiepatiënten natuurlijk niet het geval is. Wel krijg je een erg goed beeld van hoe veel therapie er nu allemaal bij komt kijken, hoe lang het nu duurt voor je weer iets opbouwt, en hoe veel je moet oefenen om weer net die paar woordjes meer te kennen.

★★★☆☆

Spanning: voor een documentaire zat hier nog aardig wat spanning in. Hoe gaat deze experimentele therapie uitpakken? Wat is er gebeurd met Lotje's zicht? Gaat ze er nu wel of niet bovenop komen? Hierdoor ben je best benieuwd naar het eind van de documentaire. Voor de mensen die geïnteresseerd zijn in hoe het leven met afasie nu is, is dit zeker een aanrader!

InTenSe mensen

Katarina Laken & Noëlle Sommer



In het kader van vriendschap tussen de jaarlagen hebben wij, Noëlle en Katarina, een vers InTenS slachtoffer uitgezocht om eens goed aan de tand te voelen. Wij presenteren u: Milou van Gogh, de aanstaande InTenSe penningmeester uit Etten-Leur! Onder het genot van een wel zeer waterig julizonnetje en frietjes van Theo onderwierpen wij haar aan een ongenadig vragenvuur.

Milou is 21 jaar oud. Ze heeft een tijdelijk uitstapje naar het Nijmeegse kamerleven gemaakt, maar is nu weer terug in Etten-Leur, waar ze met haar broertje, zusje en ouders woont. Nijmegen beviel haar prima, dus voor een kamer houdt ze zich warm aanbevolen. Wat ze zo leuk vindt aan Nijmegen? Dat het op Breda lijkt, maar dan groter. Een betere reden om ergens te willen wonen kunnen wij ons ook niet indenken. Mocht je nog op zoek zijn naar een vriendin, zoek dan even verder; Milou heeft al een vriend, Stephen, die (haar woorden) ‘heel aardig is’. Dat is natuurlijk fijn, een vriend die aardig is.

Voor ze besloot haar leven aan de taalwetenschap te wijden, studeerde Milou accountancy in Breda. Toen dat wel erg saai bleek, begon Milou aan Duitse Taal & Cultuur. Jawohl! Al snel merkte ze echter dat literatuur en cultuur niet zo haar ding zijn, dus stapte ze over naar taalwetenschap: een keuze die wij van harte toejuichen. InTenS kan blij met haar zijn: als AcCie-lid, en mentorouder en penningmeester in spe heeft ze zich actief in het taalwetenschappelijk verenigingsleven gemengd. Als AcCie-lid doet ze aan veel activiteiten mee, dus de vraag wat dan de leukste was, leek ons gepast. Dat bleken de ouderdag en het introbowlen te zijn. De Scavenger Hunt had haar erg leuk geleken, maar daar had ze zelf de vragen al voor gemaakt.

Toen we haar naar haar lievelingseten vroegen, antwoordde ze zeer beslist: “geen friet.” (shit) “...maar dat is ook lekker.” Milou houdt het meest van lasagne en pizza. Pannenkoeken vindt ze vies. Haar lievelingsvakken zijn in elk geval niet moedertaalverwerving en LingLab. Hansvakken vindt ze



InTenSe mensen

Katarina Laken & Noëlle Sommer

een stuk leuker; ze deinst niet stuk voor een lekker stukje programmeren of informatie verwerken. Dat is dan ook de kant die ze uiteindelijk op wil. Ook hier weet ze duidelijk wat ze niet wil: TSP en meertaligheid zijn niet voor haar bestemd. Wat ze later als ze écht groot is wil gaan doen? “Geen idee.”

Op de korte termijn zijn haar plannen al een stuk duidelijker: InTenS-peningmeester worden! Hoe ziet ze de bestuurlijke lijn van volgend jaar voor zich? Nou, eigenlijk een beetje hetzelfde zoals vorig jaar. Ze gaat niet besturen omdat ze vindt dat InTenS klaar is voor een revolutie, maar omdat een bestuursjaar haar een leerzame ervaring lijkt, waarbij ze hopelijk veel nieuwe mensen leert kennen. En ze heeft toch tijd over naast haar studie, dus waarom niet? Wij wensen haar in elk geval veel succes.

Bonusinformatie: Milous lievelingspokémon is Togepi. To ge prrrrii!!





Taalwetenschap bestaat natuurlijk niet alleen in Nijmegen. Maar wat voeren ze nou eigenlijk allemaal uit aan die andere universiteiten? Om dat te ontdekken en om ook elkaar te leren kennen is de LANGU-dag in het leven geroepen. Op deze dag reizen er studenten uit alle vijf steden met een studie taalwetenschap naar één stad toe, om daar met een leuk programma de stad, de universiteit en de studenten te leren kennen.

Dit jaar was het de beurt aan Utrecht. Een groep van maar liefst twaalf InTenSievelingen reisde met de trein af naar het midden van het land (waarvan twee diehards zelfs nog na een tentamen). Op het station ontmoetten we onze Utrechtse collega's, die al klaarstonden met de bordjes 'LANGU' en een mooie zelfgetekende Domtoren.

Als eerst was het tijd voor een stadswandeling, waarbij bleek dat de meeste leden van Babel zelf een groot deel van Utrecht ook nog nooit hadden gezien. Utrecht blijkt ook vooral veel meer smalle straatjes en heel veel grachten te hebben. Hierna hadden we een picknick met vers belegde broodjes van Broodje Ben, wat volgens Babel de beste broodjes van Utrecht zijn (al vind ik zelf nog steeds Broodje Mario nummer 1).

Nadat we onze buikjes vol hadden gegeten met broodjes en we van onze picknickplek verjaagd zijn omdat het tuintje waar we zaten ging sluiten, was het tijd voor het studiegerelateerde gedeelte. Prof. dr. Johan Bolhuis kwam ons van alles vertellen over de parallellen tussen het zingen van vogels en de spraak van mensen. Helaas kon niet iedereen even wakker blijven tijdens deze lezing. Gelukkig was het daarna tijd voor iets sportiefs: kanoën door de grachten! Al was ik zelf te bang en werd het dus standswandeling deel twee voor mij.

Na nog een pubquiz, waarin bleek dat ik eigenlijk niet zo veel weet over Utrecht, en pizza's bij de gestreste Italianen van Il Pozzo, was het alweer tijd om terug naar Nijmegen te gaan. Het was een erg leuke dag, en we hopen al onze collega's volgend jaar te zien op de LANGU-dag in Nijmegen!



InTenS test: games

Laurie Mulder

Wist je dat slechts 0,2% van de studenten hun tv gebruikt om televisie te kijken, en dat de andere 99,8% hem voor games gebruikt? Wist je dat 80% van de percentages die in artikelen genoemd worden gewoon verzonnen zijn? Hoe dan ook, gamen is geen ongewone hobby bij studenten, en daarom is de InTenSe test van deze m'ntaal geweid aan games. Zelf ben ik als student uitgerust met zowel een Wii (zo'n oude waar ze tegenwoordig geen spelletjes meer voor maken) en een PlayStation 3. Het aantal spellen dat ik heb is op twee handen te tellen, maar dat mag de pret niet drukken (en ik heb als arme student hoe dan ook geen geld voor nieuwe).

PlayStation 3: Skyrim

Dit bijzondere spel heb ik verkregen door de hoogste (en enige) bidder te zijn op de RAGweekveiling. Het was daardoor een beetje een ondoordachte beslissing om dit spel te kopen, en ik heb van te voeren niet kunnen uitzoeken wat precies de bedoeling is van dit spel. Zo wist ik niet dat dit een spel was waar je echt skills voor nodig hebt (wát? Nee...) en dat er in het spel sprake zouden zijn van zombies. Na binnen een kwartier de meest lelijke elf ooit als personage te hebben gekozen en mijn gehele inventaris te hebben opgevuld met manden, beleefde ik mijn eerste aanraking met bovengenoemde zombies. Het was een dusdanig traumatiserende ervaring dat ik het spel niet meer alleen durf te spelen.

Rating: ★★☆☆☆

PlayStation 3: GTA V

Het welbekende spel Grand Theft Auto V kan natuurlijk niet aan deze test ontbreken. Hoewel ik dit spel al een tijdje heb moet ik eerlijk bekennen dat het precieze doel ervan mij nog niet helemaal duidelijk is. Iets met banken beroven, toch? Overvallen plegen? Ik weet het niet. Dat is hoe dan ook voor mij niet de reden om het te spelen. Ik zoek graag coole auto's uit waarmee ik door het fictieve stadje Los Santos tour. De auto houdt het vaak niet lang vol, en eventuele omstanders ook niet. Dit loopt meestal uit in een politieachtervolging, maar gelukkig hebben de politieagenten



in Los Santos een klein beetje last van geheugenverlies, en als je je twee minuten met je autootje in de treintunnel verstopt zijn ze je zo vergeten. Let op: hier rijdt wel een trein. Verder vind ik het ook leuk om in de zee op zoek te gaan naar de haai (ik ben een keer opgegeten en nu wil ik wraak). Als ik eerlijk ben moet ik wel vertellen dat ik nog steeds geen idee heb hoe het schieten precies in zijn werk gaat. Mijn strategie is daarom meestal om conflicten te vermijden: iets wat niet per se het doel lijkt te zijn van het spel.

Rating: ★★★★★☆

Wii: LEGO Harry Potter

Iedereen die ooit een LEGO-computerspel heeft gespeeld weet dat dit absolute crème de la crème der games is. Zijn het de rare voorwerpen die random door het spel verspreid zijn? Zijn het de gezichtsuitdrukkingen van de personages? Zijn het de oerkreten die ze gebruiken om met elkaar te praten? Ik weet het niet. Ik weet ook niet zeker wat het nut is van de niet-functionele LEGO-vormgeving, want echt bouwen met LEGO doe je niet in het spel. Ik weet alleen dat dit spel een onverklaarbare aantrekkingskracht op me heeft. Het is vooral leuk om het met z'n tweeën te spelen, want het spel heeft een multiplayerfunctie en dit leidt zonder uitzondering tot hilariteit. 10/10 would recommend.

Rating: ★★★★★★





#bowlen

Noëlle Sommer

Op donderdagavond 26 mei ging team #ikwilbowlen van InTenS onder versterking van een aantal Neerlandici gratis (!) bowlen bij Olround. Dit hadden we te danken aan onze fanatieke leden, die massaal de Nationale Studenten Enquête (NSE) hebben ingevuld. Uit betrouwbare bronnen heb ik vernomen dat we maar liefst een stijging van 60% in het aantal responsen hebben behaald ten opzichte van vorig jaar. De universiteit vond dit een goede reden om InTenS te trakteren op een bowlingfestijn met gratis bittergarnituur.

Flashback: tijdens mijn introductieweek was het introbowlen de eerste activiteit waar ik mijn mede-taalwetenschappers ontmoette. Deze herinnering is voorgoed in mijn geheugen verankerd. Voor ons was Postelein, de studievereniging van Pedagogische Wetenschappen, aan de beurt met bowlen. Terwijl wij onze wraps naar binnen werkten, hadden we een mooi uitzicht op de grote vreugde die ons te wachten stond: dansen op stoelen, meezingen met foute muziek en polonaises naar de gratis shotjes-meneer.

Maar zo zag het introbowlen van InTenS er niet uit. Ik herinner me een heel erg ongemakkelijke avond (ik kende niemand), waarbij mijn mede-taalwetenschappers zich als stijve harken ontpopten. Gelukkig hebben we het introbowlen dit jaar nog een keer mogen herkansen. Het was een mooie avond, waarbij veel leden hun bowlingtalent ontdekten. Anderen, waaronder ik, faalden best erg en willen de volgende keer liever bowlen met hekjes. Gelukkig konden wij ons verdriet weg eten met het gratis bittergarnituur en weg drinken met de gratis shotjes. De shotjes hadden we vooral aan onze buurbaan te danken, waar Dennis voor een groot aantal strikes zorgde. Daarna werd er nog nageborreld in stamkroeg Van Ouds.

Conclusie: de shotjes bij Olround zijn nog steeds net zo nep als eerst en mijn mede-taalwetenschappers zijn niet meer zo'n stijve personen als ze aan het begin van de studie waren.



De tijd die ik wist dat zou komen was eindelijk hier: zo halverwege het derde jaar moest ik gaan beginnen aan mijn scriptie (nouja, moest: als ik hem aan het eind van het derde jaar af wilde hebben, zou rond februari beginnen wel handig zijn). Na presentaties over mogelijke onderwerpen, koos ik ervoor om mijn scriptie te gaan schrijven binnen het PhD-project van Claire Goriot. En om het gemakkelijk voor mezelf te maken, voerde ik hier ook maar meteen mijn 5ECTS-stage uit.

Het betreffende PhD-project gaat kort gezegd over het effect van vroeg vreemdetalenonderwijs (VVTO) op onder andere het fonologisch bewustzijn en executieve functies van kinderen. Vroeg vreemdetalenonderwijs houdt in dat kinderen vanaf groep 1 15 tot 30% van de lestijd in het Engels krijgen. Binnen het project worden kinderen die VVTO-Engels volgen vergeleken met eentalig en tweetalig opgevoede kinderen.

En net zoals de opleiding Taalwetenschap, is ook dit project erg breed. Waar andere scriptiestudenten of stagiaires zich focussen op het werkgeheugen of de invloed van Engels in de media op kinderen, ging mijn onderzoek een heel andere kant op: ik hield (en houd) me bezig met de opvattingen van leerkrachten over VVTO en Engels in het basisonderwijs (EIBO). EIBO houdt in dat kinderen vanaf groep 7 Engels krijgen. Ik kijk hierbij of er een verschil in opvattingen wat betreft VVTO en EIBO is tussen leerkrachten die wel en geen VVTO-Engels geven.

Mijn scriptie is kwantitatief van aard en ik gebruik dan ook vragenlijsten die leerkrachten moeten invullen. Op deze vragenlijsten moeten ze vooral stellingen aankruisen die hun mening over VVTO of EIBO weerspiegelen. Met behulp van SPSS analyseer ik deze vragenlijsten (ja, statistiek en Andy Field komen later echt van pas!).

Zoals ik hierboven al zei, heb ik ook mijn stage uitgevoerd binnen dit project. Hoewel mijn stage en scriptie binnen hetzelfde project vallen, waren ze toch heel verschillend. Voor mijn stage moest ik namelijk naar



basisscholen toe en testen over o.a. het fonologisch bewustzijn afnemen bij kinderen uit groep 1, 2 en 3. Ja, je moet vaak vroeg opstaan en soms ver reizen, maar toch was dit een leuke en unieke ervaring, die me een kijkje in de keuken gaf van 'real-life' taalwetenschappelijk onderzoek.

Omdat ik zelf waarschijnlijk niet bij de scriptielecturen kan zijn volgend jaar (tenminste, ik hoop dat ze weer plaatsvinden, want mijn jaargenoten zijn met erg interessante en uiteenlopende dingen bezig!), grijp ik deze gelegenheid maar even aan om een paar tips te geven voor een ieder die nog ooit een scriptie moet schrijven en/of een stage moet lopen:

1. Begin op tijd: cliché, maar waar! Mijn scriptie staat op het moment even op een laag pitje omdat ik tot 14 juni moet wachten tot alle data binnen is. Resultaten en conclusies heb ik dan (helaas) ook nog niet. Als je op tijd begint kun je tegenslagen zoals deze (en bijvoorbeeld het uitblijven van proefpersonen bij het uitvoeren van experimenten) incalculeren. Schema's waarin je aangeeft wat je per maand doet lijken bij je scriptie eerder dan ooit erg moeilijk om aan vast te houden. En dat is niet altijd je eigen schuld.

2. Kies een onderwerp dat je interessant vindt: Taalwetenschap is zo breed, er is echt wel iets dat je leuk vindt (anders deed je deze opleiding ook niet) en er loopt ergens op de 8e of 9e verdieping of in het MPI of Donders heus wel iemand rond die iets onderzoekt wat jou interesseert.

Omdat stukken in de m'ntaal bij voorkeur in 300 woorden of een meervoud daarvan geschreven moeten worden, zal ik hier stoppen. Ik kan nog wel even doorgaan over mijn scriptie en stage, maar ik laat het hierbij. Andere mensen hebben (vast) ook nog interessante dingen te vertellen in deze m'ntaal.. :)



Een van de eerste activiteiten de laatste periode was de Pubquiz. Voor wie het alweer een beetje heeft laten wegglijpen naar het achterste van zijn geheugen, op dinsdagavond 12 april was het zover. De fanatieke pubquizzers onder ons hadden zich verzameld in het altijd gezellige Van Ouds, klaar voor een InTenSe pubquiz. Onder het genot van een drankje deelde ons lieftallige bestuur ons in groepjes in. Nadat de jaarlagen zorgvuldig verdeeld waren was het aan ons om een originele groepsnaam te verzinnen en na dit stukje teambuilding mochten we dan eindelijk beginnen. Ik mocht deel uitmaken van team Jetske, met als teamgenoten Dennis, Loes en Elisabeth. Ik heb wat research gedaan naar de namen van de andere teams; eentje zou Brabolini geheten hebben en de andere iets met Unicorn. Maar dit laatste zou ook fout kunnen zijn, want halverwege zijn ze van naam gewisseld... Don't shoot the messenger!

Met zijn allen waren we dus verzameld achterin Van Ouds, gewapend met een beamer waar de quiz op afgebeeld werd, en we bogen ons over vragen met verschillende thema's. Ronde 1: het bestuur! Er werden vragen op ons afgevuurd die niet alleen onze kennis testten, maar de onwetenden onder ons ook een hoop geleerd hebben over onze bestuursleden. We weten nu bijvoorbeeld hoe iedereen ouders eruitzien, hoe 'thuishuis' eruit ziet, in wat voor kamer de bestuursleden 'thuishuis' vertoeven, maar bijvoorbeeld ook hoe onze bestuursleden eruit zagen toen ze nog lief en klein waren, of dat Bram altijd stopt om hoi te zeggen tegen een kat (waar ik zelf ook schuldig aan ben). Als bonusvraag mochten we van een foto van Bo en haar tweelingzus Joy ontcijferen welke van de twee Bo was. Gelukkig lijken ze totaal niet op elkaar :) (het ging overigens wel verrassend goed).

In de tweede ronde werd onze taalwetenschappelijke kennis op de proef gesteld. Hoeveel hebben we nu echt geleerd gedurende de maanden dan wel jaren dat we onszelf taalwetenschappers noemen? De meest uiteenlopende onderwerpen kwamen aan bod, zoals we vanuit onze opleiding natuurlijk al gewend zijn. Na enige verwarring over rijmen en kinderen (valt het vermogen om te rijmen onder fonetisch of fonologisch bewustzijn?),



waarbij iedereen het eens was dat het verkeerde antwoord (of misschien toch het juiste) waar was, kregen we gelukkig een bonusvraag om ons puntenaantal op te krikken. Tenminste, dat dachten we. Wat we kregen was echter een intens moeilijke gloss van een taal die ik me niet meer herinner, die wij interpreteerden als iets over een ijzeren symbool. Volgens mij was dat fout. De vraag riep gelukkig wel een fanatieke puzzelaar in ons allemaal naar boven, die niet wilde rusten tot we een enigszins logische (en uiteindelijk dus foute) vertaling hadden bedacht. Iets met een ijzeren symbool dus.

Nadat we de taalwetenschappelijke delen van onze hersenen hadden laten kraken was het tijd om te testen hoe goed we op de hoogte waren van actualiteiten. Een leuke anekdote: Dennis opperde van tevoren dat het best eens zo kon zijn dat er iets over de panamapapers in zou komen. Een paar vragen later kreeg hij gelijk. Sowieso was Dennis onze actualiteitenkoning, met wat hulp van Loes. Ik weet nog dat ik zelf alleen de vraag over de reden voor het roze verven van station Nijmegen kon beantwoorden (vanwege de Giro, natuurlijk). Dit deed ik overigens op basis van wat me logisch leek, niet omdat ik het nou per se wist. Ik heb overigens gemist dat het station daadwerkelijk roze was, hebben jullie dat wel gezien?

De vierde ronde was gewijd aan Nijmegen, de prachtige stad waarin we mogen studeren, en waar een deel van ons natuurlijk ook woont. De teams bleken niet zo goed te weten welke 8 wijken zich in Nijmegen-Oost bevinden, en onze kennis over aangrenzende gemeentes was ook redelijk beperkt (in our defense moet ik hier wel bij vermelden dat sommige sinds begin dit jaar samengevoegd waren en dat hierbij namen veranderd waren). Gelukkig wisten we dan weer wel hoe duur een rondje op een terras in Nijmegen gemiddeld kost en hoe je bij Van Ouds komt. Dit laatste trouwens ook puur na een uitgebreide tekening van de route die we aangeboden kregen, welke uiteindelijk een rondje door Nijmegen bleek te zijn van en naar Van Ouds (een beetje een strikvraag dus, maar wel leuk).



Elisabeth wist zelfs exact alle 8 AH's in Nijmegen op te noemen (helaas speelden we voor safe door daar iets boven te gaan zitten, maar toch knap gedaan).

Als vijfde en laatste ronde was trivia aan de beurt. Vragen over van alles en nog wat, en ik moet zeggen dat het een geslaagde ronde was. Het was namelijk zo triviaal dat ik me niet meer kan herinneren wat voor vragen aan bod kwamen (volgende keer toch maar weer aantekeningen maken op bierviltjes). Wat ik wel weet is dat na deze ronde de puntentelling en daarmee de winnaar bekend werd gemaakt. Er was al een keer een tussenstand bekend gemaakt, waarbij wij als Team Jetske op de eerste plek stonden. Deze wilden we natuurlijk behouden, want als eerste prijs kreeg het winnende team een gratis rondje. Tijdens het bekendmaken van de punten bleek dat we aardig gelijk opgingen met de andere teams, en de spanning was dan ook te snijden toen de winnaar eindelijk bekend werd gemaakt. Gelukkig was ons doel toch bereikt, gewonnen! Proost op elkaar met ons welverdiende drankje, en natuurlijk proost op de andere deelnemers voor hun inzet en enthousiasme. Het was een leuke avond en hopelijk tot volgend jaar!



TOS-belevingsbox

Thijs Trompenaars

Taal- en spraakstoornissen was nooit mijn favoriete onderdeel van ons programma. Natuurlijk, het is een eerzaam vakgebied; een geweldige manier om met je taalwetenschappelijke kennis echt een verschil te maken in het leven van mensen. Maar voor mij is het altijd gebleven bij die mooie woorden: een dienstbare bron van makkelijke antwoorden op de zoveelste ‘taalwetenschap, wat kun je daar nou mee?’-vraag.



Toen er een workshop ‘TOS-belevingsbox’ voorbij kwam in de nieuwsbrief was ik dan ook niet van plan om te gaan, laat staan er een stukje over te schrijven. “Heb je nou altijd al eens willen ervaren hoe het nou precies is om een taalstoornis te hebben?” Eerlijk gezegd leek me dat een beetje eng. Ik heb nog steeds een trauma van die keer dat ik op de basisschool met een blinddoek op moest gaan voetballen, om te ‘ervaren hoe het nou precies is om blind te zijn’. Al weet ik niet of dat door die blinddoek kwam of door het voetballen...

Enfin, het was 6 april, ik had die avond toch niks te doen en ik was inmiddels wel erg benieuwd geworden door alle verhalen die de ronde deden over wat een ‘belevingsbox’ nou eigenlijk moest zijn. De workshop is ontwikkeld door Kentalis, een landelijk instituut dat is gespecialiseerd in de diagnose, opvang en behandeling van o.a. mensen met een taalontwikkelingsstoornis. Een paar jaar geleden is InTenS nog op bezoek geweest bij één van de verstigingen in Nijmegen, en onze gids toen was ook de leider van deze workshop: Pleuntje van Wijck.

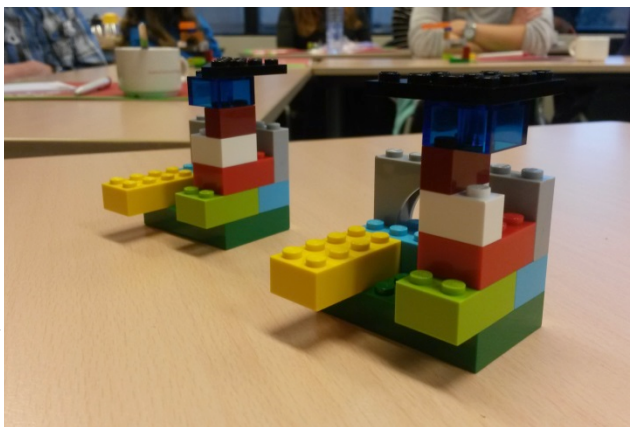
Pleuntje nam ons meteen mee in de eerste oefening. We mochten haar aanwijzingen geven om een simpele opdracht uit te voeren: teken een klok. Pleuntje bleek hier enorm slecht in te zijn, of in ieder geval niet op



de hoogte van wat een 'klok' nou eigenlijk is. Na drie pogingen kregen we haar zo ver om een cirkel groot genoeg te maken dat er straks ook getallen in zouden passen. En nee, die getallen moesten niet willekeurig, maar specifiek daar, daar en daar. Het duurde even maar uiteindelijk stond die klok dan toch op het bord. Frustrerend.

Tijd voor wat anders. Balletje overgooien. Dat mochten we zelf doen, in een kringetje. Gewoon, steeds een plaats naar rechts. Dit kon ik nog prima aan; dit was niks vergeleken bij blind voetballen. Tot er nog twee balletjes bijkwamen, ieder met hun eigen regels (twee naar links, recht vooruit). Niet meer bij te houden, zeker als sommige InTenSievelingen schijnbaar in de veronderstelling leefden dat we trefbal aan het spelen waren. Tegelijkertijd moesten er dan ook nog berichtjes doorgegeven worden: een waarschuwing naar links, een boodschappenlijstje naar rechts. Zouden die het overleven in de agressie van het spel? Duidelijk niet, zeker omdat beide berichtjes tegelijkertijd bij mij terechtkwamen en ik vervolgens iedereen heb gewaarschuwd voor boodschappen. Vermoeiend.

De volgende opdracht was rustiger: lekker spelen met Lego. Blokjes verzamelen, bouwen, en dan met de rug naar de ander uitleggen hoe hij of zij je bouwswel moest nabouwen. "En dan het rode blokje op het groene blokje, rechts in de hoek tegenover de schuine kant van dat gele blokje." De ander mocht niks terugzeggen, erg vervelend als je al drie stappen geleden geen idee meer had of je nou dat gele blokje ooit linksom of rechtsom had moeten zetten. Lastig.





TOS-belevingsbox

Thijs Trompenaars

Ogenschijnlijk een leuke avond met pictionary, overgooien en lego, dus. Dat het lachen ons ooit is vergaan kan ik niet zeggen, maar ondanks de meligheid ontstond er gaandeweg toch wel een belangrijk besef: Wat was het toch frustrerend, vermoeiend en lastig om je steeds zo eenduidig uit te moeten drukken naar de ander toe, zeker als er tegelijkertijd nog allerlei balletjes hooggehouden moeten worden. “Kun je je voorstellen hoe het is als je dit iedere dag zou moeten doen?” Nog niet de helft begrijpen van wat de ander zegt, moeilijk kunnen samenwerken, terugkomen met halve boodschappenlijstjes... dat leidt tot onbegrip en boosheid bij je gesprekspartners. “En dan zeg je op een gegeven moment maar niks meer.”

Dat leek ons niet de oplossing, maar gelukkig zijn er nog mensen zoals Pleuntje en al onze TSP'ers in spé die wel met hun taalwetenschappelijke kennis een verschil in het leven van mensen willen maken. Dan lijkt die taalontwikkelingsstoornis die ik nog meekreeg als gratis diagnose op deze avond – een milde vorm dyslexie die bleek uit mijn problemen met foneemverwisseling – toch ineens een stuk minder erg.



Scavenger hunt

Laurie Mulder



17 mei, 16:00 uur. 11 doorgewinterde hunters verzamelen zich op een frisse, maar niet regenachtige dinsdagmiddag op Plein 1944. Voor omstanders is niet duidelijk wat er gaat gebeuren, maar de grimmige, vastberaden blikken van de deelnemers verraden de waarheid: het is weer tijd voor een scavenger hunt. De listige juryleden delen aan elk van de drie teams een lijst met taken uit.

De teamleden lezen gezamenlijk de lijst door en proberen de paniek in hun ogen te verbergen, maar de jury ziet alles. De opdrachten zijn lastig, en alleen de meest fanatieke scavenger hunters zullen ze kunnen uitvoeren. 'Vang een duif', hoor je ze onderling mompelen, 'imiteer een eekhoorn.' Ze proberen zich groot te houden, maar ze weten dat de opdrachten het uiterste van ze zullen vergen. De drie teams dopen zichzelf MEEL-ig, Teamy McTeamface en (Gerard) JOLING en gaan van start.

Al na enkele minuten beginnen foto's van de eerste volbrachte opdrachten bij de jury binnen te stromen en kan hun subjectieve taak beginnen. Heeft het team de taak wel echt volbracht? En kunnen er punten voor creativiteit worden toegekend? Anderhalf uur lang werken de drie teams zich door de lijst met 88 opdrachten heen. De telefoons van de juryleden stoppen bijna niet met zoemen en al snel stromen er punten binnen voor de meest fanatieke en creatieve groepjes.

De hunters en de jury verzamelen zich om 17:45 op het kleine grasveldje achter de Waagh. De hunters zien er moe maar voldaan uit en lijken blij te zijn met hun prestatie. De jury berekent de punten, waarna het tijd is voor een officiële prijstuitreiking. Het daadkrachtige Teamy McTeamface heeft gewonnen, en krijgen als prijs een exclusieve plastic medaille en een zak snoep. Als bedankje voor het meedoen krijgen alle deelnemers tevens een kleurrijke stuiterbal.



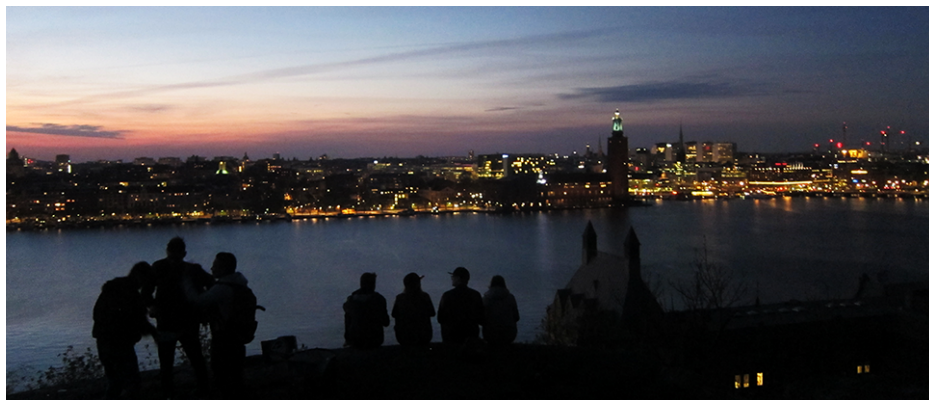
Studiereis naar Stockholm

Nikki van Gasteren

Välkommen i Sverige! In de meivakantie reisde er een groep van twintig InTenSievelingen af naar Stockholm, om daar vijf dagen door te brengen als studiereis. Voor wie er niet bij kon zijn, daarom hier een kort verslag van wat wij allemaal daar uitgespookt hebben.

Op dinsdag vertrokken we, nadat we allemaal een nummertje ter herkenning hadden gekregen, vanaf Schiphol naar Stockholm. Aan boord bij onze medenederlanders van de KLM kregen wij zelfs nog een miniwrap aangeboden, wat voor mij een aangename luxe was aangezien ik als student gewend ben aan het geweldige comfort van RyanAir en Easyjet. Eenmaal geland kregen we allemaal een ov-chipkaartachtig iets in onze handen gedrukt en begon het avontuur om naar ons hostel te komen met het ov. Gelukkig lijkt Zweeds heel erg op Nederlands en is het nog niet zo lastig om de bordjes te lezen.

Ons hostel hoorde bij het Best Western Kom hotel, maar lag net 20 meter verderop. Hierdoor hadden we dus wel mooi een privéhostel voor alleen InTenS. Na het uitvechten van de beddenverdeling vertrokken we naar de Max Burgers, de Zweedse variant van de McDonalds, die een best aardig aanbod bleek te hebben. Zweedse friet bleek daar ook erg zout. Met onze buikjes vol gingen we op pad naar de Skinnarviksberget, van waar we uitzicht hadden over heel Stockholm.



Studiereis naar Stockholm

Nikki van Gasteren



Op de tweede dag gingen we na een erg lekker en uitgebreid ontbijt (tip: hardgekookt ei betekent zachtgekookt, en zachtgekookt betekent rauw) naar de universiteit, waar bleek dat nog niet iedereen helemaal uitgerust was van onze reis. We kregen een rondleiding langs de labs (inclusief anechoïsche kamer!) en drie korte colleges. De campus in Zweden is een stuk groener dan wij hier gewend zijn, met een gigantisch park in het midden, maar de gebouwen lopen zelfs nog een aantal jaartjes achter op het Erasmusgebouw. Na een kort uitstapje naar de ambassade kwamen we terug op de campus voor een fika (een koffiepauze met zoete hapjes) met de Zweedse taalwetenschappers van studievereniging ärLing.

Op de donderdag was het tijd voor het openluchtmuseum Skansen, waar wij vooral heel veel geitjes, kinderen en ook een paar elanden en rendieren hebben gezien. Hierna kon iedereen zijn eigen gang gaan, dus gingen we op zoek naar souvenirs en zijn we opgelicht door Douwe Bob (hij ging niet eens meer op de foto!). Na een rondleiding van een gids die het wel erg toevallig vond dat er zo veel Nederlanders waren die elkaar 'niet kenden', ging iedereen op zoek naar eten.

Daarna was het alweer tijd voor de één na laatste dag. De groep splitste zich hier in tweeën. De helft waar ik mij in bevond ging lekker wandelen in Tyresta National Park, waar we van een gids erg veel geleerd hebben over hoe je kan schatten hoe oud een boom is, waardoor ze beschadigd zijn geraakt en welke soorten korstmos er allemaal zijn. De andere helft ging op een tocht langs de eilandjes Vaxholm en Grinda.

Helaas was toen het eind van de studiereis alweer aangebroken. Na nog een beetje vrije tijd ontmoetten we elkaar weer voor een laatste Fika bij Café Saturnus (met de grootste kanelbullar die ik ooit in mijn leven gezien heb) en gingen we op naar het vliegveld. Na een boterham met kaas en een kuipje water (ja, echt) landden we weer op Schiphol en ging ik met mijn verkeerde bestelling van de Burger King weer op naar huis.



Interview met Martha Larson

Hugo de Vos

Sinds 1 april is Martha Larson werkzaam op de RU. Zij is professor Multimedia Information Technology bij de afdeling CIW. Hugo sprak met haar.



Wat hebt u gestudeerd en waar?

Mijn bachelor wiskunde heb ik gedaan aan de university of Wisconsin. Daarna heb ik een master gedaan in de taalwetenschap aan Cornell University.

Van wiskunde naar taalwetenschap, dat lijkt een grote stap. Vanwaar de keuze voor taalwetenschap?

Ik ben begonnen met een bachelor in electrical engineering. Echter wilde ik ook veel taal erbij doen. Ik wilde onder andere Duits leren. De studieadviseurs van electrical engineering vonden echter dat dit totaal onverenigbaar was. Bij wiskunde kon ik wel de kans krijgen om talen te doen. Daarom ben ik wiskunde gaan doen. Mijn echte fascinatie voor taal is ontstaan doordat ik in de bibliotheek altijd studenten bezig zag met fonologie. Dit intrigeerde mij enorm.

Waarop bent u gepromoveerd?

(de APA referentie naar de dissertatie is onderaan bijgevoegd)

Ik ben gepromoveerd in de taalkunde op het fenomeen empty object constructions. Dit zijn objecten die fonologisch leeg zijn. Het is ongeveer het zelfde als pro-drop. Ik vond de bestaande verklaringen die het fenomeen beschreven niet goed genoeg. In mijn onderzoek heb ik onder andere onderzoek gedaan naar deze constructie in Baule (Niger Congo) om te laten zien waarom de bestaande verklaringen niet klopte.

Interview met Martha Larson

Hugo de Vos



U werkt momenteel ook nog aan de universiteit van Delft. Wat voor onderzoek doet u daar?

In Delft onderzoeken wij hoe je zoekmachines voor plaatjes beter kunt maken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan vragen als “hoe leren we een computer te ‘begrijpen’ wat er op een plaatje of video staat?” Plaatjes zijn namelijk een stuk beter vindbaar als de zoekmachine weet dat er een leeuw op het plaatje staat of een video is een stuk makkelijker te vinden als de zoekmachine weet wat erin gezegd wordt.

Wat voor onderzoek doet u in Nijmegen?

In Nijmegen werk ik ook aan zoekmachines, maar ligt de focus veel sterker op taal en menselijke interpretatie. In Nijmegen proberen we een brug te slaan tussen de IT en de taalkunde. Een voorbeeld van iets wat we een zoekmachine willen leren is te herkennen wat het ‘doel’ van de foto is. Een bioloog maakt een foto van een boom op de campus ter ondersteuning van zijn paper over hoe bomen groeien. De afdeling marketing van de RU maakt een foto van diezelfde boom om aan mensen te laten zien hoe groen de campus is. Beide foto's zien er heel anders uit en worden voor verschillende doeleinden gebruikt. Wij proberen een zoekmachine te leren dit onderscheid te maken zodat de gebruiker alleen maar de informatie te zien krijgt die hij nodig heeft. Voor dit doeleinde moeten zowel de afbeeldingen als de zoekvragen goed geïnterpreteerd worden door de zoekmachine.

U doet veel werk voor Multimediaeval. Wat is dat precies?

Bij Multimediaeval ontwerpen wij elk jaar een paar taken waar semi-competitief een oplossing voor wordt gevonden. Het gaat aan de ene kant om wie de beste oplossing heeft voor dit probleem, maar aan de andere kant ook om samen tot de beste oplossing te komen. Wij noemen onze *tasks* dan ook geen *competition* maar een *collabition*. Een voorbeeld van een taak die we dit jaar hebben is het doorzoekbaar maken van bladmuziek. Zodat je bijvoorbeeld kunt zoeken op een glissando en dat de zoekmachine je glissando's laat zien.



Interview met Martha Larson

Hugo de Vos

Wat voor taken liggen er in de multimedia voor taalkundigen?

Een belangrijke taak is het analyseren van de taal op het internet. De taal op het internet verschilt heel erg van de geschreven taal in bijvoorbeeld kranten en boeken. Het lijkt veel op gesproken taal omdat het vaak spontaan is. Het is echter ook weer niet hetzelfde als gesproken taal. Dit is heel interessant om te leren begrijpen.

Verder is het internet heel multilinguaal. Hiervan kun je gebruik maken voor onderzoek. Je kunt bijvoorbeeld Nederlandse recensies op [booking.com](http://www.booking.com) vergelijken met Spaanse. Dit leert je niet alleen iets over verschillen tussen de talen, maar ook over verschillen tussen culturen. Deze interface moet nog goed onderzocht worden.

Websites en referenties:

<http://www.multimediaeval.org/>

Larson, M. A. (2005). *The empty object construction and related phenomena* (Doctoral dissertation, Cornell University).



Aangezien de tentamens voor de deur staan, heb ik alweer heel wat uur-tjes soggend achter mijn laptop doorgebracht. Laurie heeft hier kennelijk ook wel eens last van, want tijdens de laatste PubCie-vergadering vertelde ze enthousiast over haar ontdekking van de receptengenerator*. Tijdens de tentamens moet er natuurlijk ook goed gegeten worden, dus deze tip was meer dan welkom. Eens zien wat de pot deze week schaft.

“Let op: Dit zijn een willekeurig gegenereerde recepten en is niet bedoeld als richtlijn voor het bereiden van een gerecht!”

Knoflookschotel

Vul de appels met de knoflook. Snijd de oregano in dunne plakjes. Schenk de gesmolten yoghurt erover. Doe dit snel onder de grill. Kneed de yoghurt met je blote handen. Dat wordt genieten! Roerbak de olijfolie 10 minuten. Schep de slagroom in zout water en roer goed.

Lekker als tussendoortje.

Slagroom van de grill

Voeg eerst de boter en daarna de slagroom toe. Rol de chocolade in de augurken. Drink hierbij een wit wijntje.

Garnalen anders

Besprenkel de sinaasappel met de tomaten. Schenk de gesmolten zalm erover. Dit gaat makkelijker met z'n tweeën. Stoof het zout onder de grill. Brokkel de oregano over de zalm. Gooi alles bij elkaar. Brokkel de melk over de garnalen. Dit kan even duren. Giet het brood af. Voeg een scheutje witte wijn toe. Laat het bier even uitlekken. Bestrooi dit royaal met zout. Serveren met gemengde groenten.

Tussendoortje: biefstuk

Leg een stukje biefstuk op de melk. Breng dit op smaak met de biefstuk. Lekker als tussendoortje.



Krieltjes met knapperige mayonaise

Kook de oregano samen met de krieltjes in een hapjespan. Marineer de sojasaus met het gehakt. Laat dit een nacht in de koelkast rusten. Klop de kaneel. Blus het geheel met de mayonaise. Voeg een scheutje witte wijn toe. Ook geschikt voor gezinnen met kinderen.

* <http://www.receptengenerator.nl/>

Pluimen

InTenSe complimentjes

Een pluim voor...

Het XIIIe bestuur, omdat het superfantastisch is dat ik de m'ntaaltjes thuisgestuurd krijg! Wat een toppers zijn jullie <3! - Anne Merel

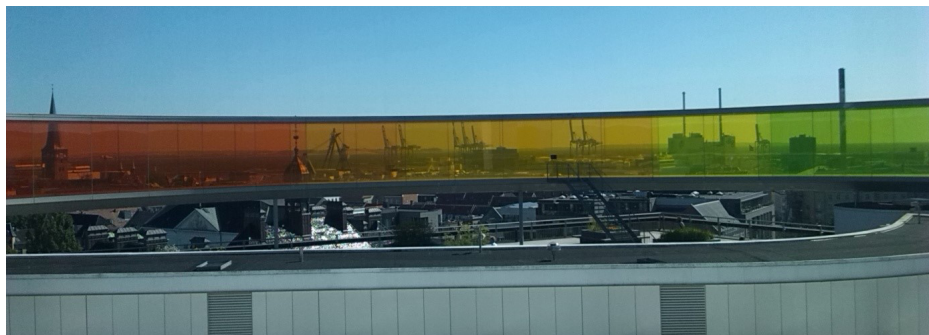
Elisabeth, Inge, Milou en Liz, omdat zij volgend jaar het stukje van ons over durven te nemen! - het XIIIe bestuur

De ReisCie, omdat ze een heel mooie studiereis voor InTenS verzorgd hebben! - het XIIIe bestuur

Laurie, omdat ze onze supergeweldige nieuwe voorzitter wordt! - de PubCie

Alle leden en donateurs van InTenS, omdat we dankzij jullie een geweldig leuk jaar hebben gehad! - het XIIIe bestuur

Jiska, voor het veroveren van een plekje in de FSR! Gefeliciteerd! - alle taalwetenschappers



Van september tot januari studeerde ik niet in Nijmegen, maar in Aarhus, Denemarken. Ik was daar op Erasmusuitwisseling en volgde twee vakken aan de universiteit van Aarhus. Op het eerste gezicht lijkt Denemarken best op Nederland. De mensen fietsen, regen valt er vaak, en de meeste mensen spreken Engels. Maar toch zijn er ook verschillen. Ten eerste, de heuvels. Als mensen je vertellen dat Denemarken vlak is, geloof ze niet. Tenminste niet als je naar Aarhus gaat. De hoogteverschillen maakten de fietstochtjes naar de universiteit en de stad een stuk zwaarder. Daarnaast heeft Denemarken een andere munt en taal, maar daar wen je gelukkig snel genoeg aan.

Na een wat langzame start met problemen met het rooster kwam ik uiteindelijk uit op twee vakken van elk 15EC. Eén vak volgde ik bij geschiedenis, en ging over de Vikingen. Als ik dan toch in Scandinavië was... Dit vak was heel leuk, met een groep die half bestond uit internationale studenten en Deense. We lazen onder andere IJslandse saga's, leerden over de Oudnoorse goden, en gingen op excursie naar een openluchtmuseum met nagebouwde Vikingboerderijen. Nog een verrassing van Denemarken bleek een voorliefde voor mondelinge tentamens, en bij dit vak moesten we eraan geloven. Gelukkig werden we goed voorbereid met een workshop en kwam dit allemaal goed.



InTenS over de grens

Marjolein van Os

Het tweede vak, dat ik in eerste instantie uit wanhoop op de lijst had gezet om aan genoeg studiepunten te komen toen andere vakken werden afgekeurd, heette: 'Bachelor project: foreign accent'. Achter deze naam ging niets an-



ders schuil dan het Deense equivalent van de bachelorscriptie. Gelukkig had ik met mijn opleiding een prima basis en was de begeleiding ook prima, en ik heb mijn eigen onderzoek uitgevoerd. Dat was alvast een goede oefening nu ik bezig ben met mijn echte scriptie...

Toen ik aankwam in Denemarken kende ik helemaal niemand. Gelukkig had de universiteit buddygroepjes gemaakt met een aantal internationale studenten en een Deense student, waardoor ik al vanaf het begin mensen leerde kennen en dingen kon vragen. Verder werd er een introductieweek georganiseerd voor internationale studenten. Daarbij ontmoette ik ook veel andere studenten die in hetzelfde schuitje zaten. Zoals elke internationale student je waarschijnlijk kan vertellen, is het leren kennen van mensen uit het land zelf een stuk lastiger. Gelukkig zaten er bij mijn vakken veel Denen, met name bij het bachelorproject. En ik woonde in een studentenhuus met elf andere Denen. Ik had een kamer aangeboden gekregen van de universiteit, waarbij ik de keuken deelde met de andere bewoners, en mijn eigen slaap- en badkamer had.

Nog iets typisch Deens is de traditie van de zogenaamde 'Fredagsbar'(-vrijdagsbar). Hierbij organiseert elke opleiding elke vrijdag een bar in hun eigen ruimte op de universiteit. Het begint al om een uur of vier 's middags, maar is dan ook al vroeg op de avond weer afgelopen. Het grote



voordeel van deze studentenbarren is dat het drinken er erg goedkoop is, zeker in vergelijking met de gewone prijzen in de stad.

Een van de hoogtepunten van mijn semester in het buitenland was de reis naar IJsland die ik maakte met een groep internationale studenten die in heel Scandinavië studeerden. In november maakten we een reis van bijna een week langs verschillende plekken. Het was koud, maar ontzettend mooi, met watervallen, gletsjers, warmwaterbronnen, geisers en zelfs het noorderlicht!

Tijdens de kerstdagen bleef ik in Aarhus, omdat ik wel eens een Deense kerst mee wilde maken. Er werd een avond georganiseerd voor internationale studenten, waarbij we een traditioneel Deens kerstdiner voorgeschied kregen, waarbij we dansten om de kerstboom en liedjes zongen, en waarbij de Kerstman langskwam met cadeautjes.

Na een reis naar Kopenhagen en Stockholm tijdens Nieuwjaar was het in januari helaas tijd om afscheid te nemen van de universiteit, alle mensen die ik had leren kennen, en van Denemarken. Danmark, på gensyn!





Een Hoop Taal

Helen de Hoop

Een van de weinige mannen die niet de hele dag aan seks denkt...

De (elektronische versie van de) ANS (*Algemene Nederlandse Spraakkunst*) noemt de zin *Hij was in politiek Den Haag een van de weinigen die enthousiast op het voorstel reageerde* “twijfelachtig”. Tegelijkertijd wordt opgemerkt dat zulke zinnen in de praktijk frequent voorkomen. Constructies die in de praktijk frequent voorkomen en toch “twijfelachtig” genoemd worden door de ANS, wijzen op een prescriptieve regel die het gebruik ervan verbiedt. Maar omdat de ANS nu eenmaal pretendeert niet prescriptief maar descriptief te zijn, krijgen zulke constructies het predicaat “twijfelachtig” in plaats van “fout”.

Andere prescriptieve werken vinden er inderdaad geen doekjes om. Het Stijlboek van *de Volkskrant* (1992, p.62) formuleert de prescriptieve regel als volgt: “Vaak fout gaan constructies met *een van de weinigen die...* Goed is: *Piet is een van de weinige gedetineerden die niet aan de actie meedoen*. Het moet zijn meedoen, want het bijbehorende onderwerp is die en dat slaat op de gedetineerden. Fout is in dit geval te schrijven: *meedoet*.” Is het waar dat de foute constructie (met een enkelvoudige persoonsvorm) in de praktijk frequent voorkomt (volgens de ANS) of zelfs vaak (volgens het Stijlboek van *de Volkskrant*)? En zo ja, hoe komt dat dan?

Om met de eerste vraag te beginnen: ja, uit onderzoek dat ik met Lotte Hogeweg en Stefanie Ramachers heb gedaan, blijkt dat 80% van dit soort constructies een enkelvoudige persoonsvorm heeft in plaats van de voorgeschreven meervoudige.

Nederlanders hebben blijkbaar massaal een voorkeur voor zinnen (uit ons corpus) als *Mijn hele familie is katholiek, en ik ben een van de weinigen die NIET is gedoopt, ik ben een van de weinige mannen die niet direct na de daad in slaap kan flikkeren, Ben een van de gelukkige die dus ook vaginaal klaar komt, ben een van de weinige mensen die nog nooit wiet op heeft gerookt of zo, ik ben een van de weinig vrouwen die echt maar één keer klaar*



kunnen komen (alle spel- en typefouten zijn rechtstreeks overgenomen van de originele zinnen) en *Ik ben een van de weinige in de familie die geeneens maar richting kaalheid gaat*.

Wat opvalt is dat de constructie heel vaak gebruikt wordt als naamwoordelijk predicaat en dat de ingebedde NP in de partitiefconstructie vaak de kwantor *weinige* bevat. Beide factoren zorgen voor een significante toename van de enkelvoudige persoonsvorm. In onze verklaring stellen we dat dat geen toeval is. Wij beweren dat de ingebedde NP in deze partitiefconstructie niet, zoals normaal gesproken, naar een contextueel gegeven verzameling individuen verwijst. In plaats daarvan verwijst *die* rechtstreeks naar *een* (net als in *ik ben een die ...*) en fungeert de partitief als een modificeerder: *ik ben een die ...en er zijn maar weinigen voor wie dat geldt*.

Er had dus ook een werkwoordelijk predicaat gebruikt kunnen worden, bijvoorbeeld: *ik kan niet direct na de daad in slaap flikkeren*. De partitiefconstructie voegt hier echter iets cruciaals aan toe, namelijk de informatie dat het subject 'bijzonder' is vanwege het predicaat. Deze interpretatie zit niet letterlijk opgesloten in de constructie zelf, maar wordt erdoor uitgelokt. Dat maakt het een echte 'constructie', een manier van zeggen die méér oplevert dan de letterlijke betekenis van de delen. De uiteindelijke interpretatie is: *ik kan niet direct na de daad in slaap flikkeren én dat maakt mij bijzonder, want er zijn maar weinig mannen voor wie dat geldt*.

Hallo, ik ben een van de weinigen in mijn klas die het Nederlands goed beheert ja. Waaruit moge blijken dat deze constructie allesbehalve fout of twijfelachtig is.



InTenS

Studievereniging Taalwetenschap

Adres:	Erasmusplein 1 Afd. Taalwetenschap 6525 HT Nijmegen
Website:	http://intens.ruhosting.nl
E-mail:	intens@student.ru.nl
Kamernummer:	E9.27
Bankrekening:	NL93ABNA0531279138 Nijmegen
KvK:	09139178

Bestuur

Voorzitter:	Bo Grisel
Secretaris:	Nikki van Gasteren
Penningmeester:	Lisanne Beijer
Commissaris algemene betrekkingen:	Bram van Schie

Activiteitencommissie

Voorzitter:	Bo Grisel
Leden:	Joshua Koster Laurie Mulder Milou van Gogh Anke van Haren

Publicatiecommissie

Voorzitter:	Nikki van Gasteren
Leden:	Thijs Trompenaars Loes van den Heuvel Jiska Koemans Hugo de Vos Noëlle Sommer Dennis Joosen Katarina Laken Laurie Mulder